

DEKLARACJA O EUTANAZJI

lura et bona⁽¹⁾

Prawo i dobra osoby ludzkiej nabierają wielkiego znaczenia w związku z dyskutowanymi obecnie zagadnieniami. W związku z tym Sobór Watykański II uroczysto potwierdził wyjątkową godność osoby ludzkiej, a w sposób szczególny - jej prawo do życia. Z tego też powodu Sobór potępił przestępstwa przeciw życiu, wliczając wśród nich "wszkiego rodzaju zabójstwa, ludobójstwa, przerywania ciąży, eutanazję i dobrowolne samobójstwo" (Konst. *Gaudium et spes*, 27).

W ostatnim czasie Święta Kongregacja Nauki Wiary przypomniała wszystkim naukę o przerywaniu ciąży⁽²⁾. Obecnie uważa ona za wskazane przedstawienie nauki Kościoła na temat eutanazji.

To prawda, że ostatni Papież⁽³⁾ wyjaśnili zasady, które na tym polu w całości zachowują swoją moc. Dalszy jednak rozwój medycyny sprawił, że w ostatnich latach pojawiły się nowe aspekty w zagadnieniu eutanazji. Te właśnie nowe aspekty domagają się przedstawienia nowych wyjaśnień w zakresie norm etycznych.

We współczesnej społeczności - gdy często są zagrożone podstawowe dobra życia ludzkiego - dzieje się tak, że zmiany kulturowe wywierają wpływ na sposób widzenia śmierci i cierpienia. Należy także zauważyć, że medycyna ma większą możliwość przywracania zdrowia i w niektórych okolicznościach przedłużania życia, co jednak powoduje pewne problemy moralne. Z tego powodu ludzie znajdujący się w takiej sytuacji stawiają sobie z niepokojem pytania na temat znaczenia starości oraz śmierci. Jest także zrozumiałe, że stawiają sobie pytanie, czy mają prawo spowodowania tzw. "słodkiej śmierci", skracającej cierpienia, która - jak się im wydaje - bardziej odpowiada godności człowieka.

Liczne Konferencje Episkopatu skierowały do Świętej Kongregacji Nauki Wiary pytania w tej sprawie. Obecnie Kongregacja, po wysłuchaniu zdania kompetentnych osób na temat różnych aspektów eutanazji, jest przekonana, że niniejsza Deklaracja odpowiada na pytania postawione przez Biskupów. Dzięki temu będą mogli poprawnie nauczać powierzonych sobie wiernych, a władzom świeckim przedstawić wyniki przemyśleń dotyczące tej tak bardzo ważnej sprawy.

Argumenty zawarte w tym dokumencie mają na uwadze przede wszystkim tych, którzy swoją wiarę i nadzieję złożyli w Chrystusie, dzięki którego życiu, śmierci i zmartwychwstaniu, życie a zwłaszcza śmierć chrześcijańska otrzymały nowe znaczenie, według słów św. Pawła: "Jeśli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeśli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc i w śmierci należymy do Pana" (Rz 14, 8; por. Flp 1, 20).

Jeśli chodzi o wyznawców innych religii, to większość z nich zgodzi się z nami, że wiara w Boga Stwórcę, Opiekuna i Pana życia, nie tylko nadaje każdej osobie ludzkiej wyjątkową godność, ale także jej strzeże.

Należy spodziewać się, że niniejsza *Deklaracja* będzie przychylnie przyjęta także przez ludzi dobrej woli, którzy wprawdzie różnią się między sobą poglądami filozoficznymi lub ideologią, lecz mają równocześnie żywą świadomość praw osoby ludzkiej. Te właśnie prawa zostały ogłoszone w deklaracjach Organizacji Międzynarodowych⁽⁴⁾. Ponieważ chodzi tu o fundamentalne prawa każdej osoby ludzkiej, jest oczywiste, że nie można opierać się na argumentach wyprowadzonych z pluralizmu politycznego lub wolności religijnej po to, by odmawiać tym prawom wartości uniwersalnej.